

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ
УКРАЇНИ**

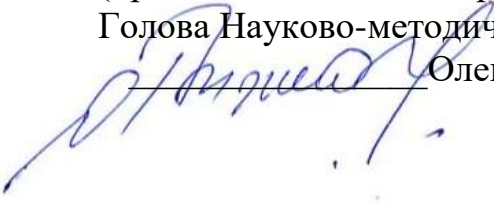
**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЗДОРОВ'Я, РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ**

КАФЕДРА ТЕРАПІЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
(протокол № 6 від 28 серпня 2024 р.)

Голова Науково-методичної ради

Олександр ПИЖОВ

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
КЛІНІЧНА ПРАКТИКА ЕРГОТЕРАПІЇ В ПЕДІАТРІЇ**

рівень вищої освіти: другий (магістерський)

спеціальність: 227 Терапія та реабілітація

спеціалізація: 227. 2 Ерготерапія

освітньо-професійна програма: Ерготерапія

код дисципліни в освітньо-професійній програмі: ОК.ЕТ 7

мова навчання: українська

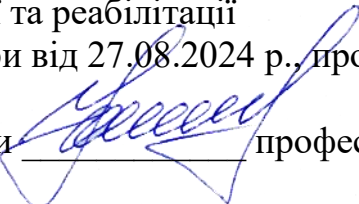
Розробники:

Гаврелюк Світлана Василівна, кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри терапії та реабілітації, shavreliuk@uni-sport.edu.ua

Вітомська Марина Валентинівна, PhD, викладач кафедри терапії та реабілітації, mvvitomska@uni-sport.edu.ua

РЕКОМЕНДОВАНО:

Кафедрою терапії та реабілітації
(засідання кафедри від 27.08.2024 р., протокол № 27)

Завідувач кафедри професор Олена ЛАЗАРОВА

ПОГОДЖЕНО:

Начальник
навчально-методичного відділу Ольга Д`ЯЧЕНКО

Начальник відділу забезпечення
якості вищої освіти Сергій ПОПОВИЧ

Анотація навчальної дисципліни. Дисципліна спрямована на формування визначених освітньо-професійною програмою загальних та фахових компетентностей, зокрема здатності до вирішування складних спеціалізованих задач та практичних проблем, пов'язаних із реалізацією проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів ерготерапії з метою відновлення/корекції та адаптації рухових можливостей, навиків самообслуговування та підвищення ступеня соціальної адаптації дітей з органічними ураженнями нервової системи. Обсяг дисципліни – 7 кредитів ЄКТС. Основні теми: Клінічна практика ерготерапії з недоношеними дітьми. Клінічна практика ерготерапії при дитячому церебральному паралічі. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях головного мозку у дітей. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях спинного мозку у дітей. Клінічна практика ерготерапії нервово-м'язових захворюваннях у дітей. Клінічна практика ерготерапії при генетичних захворюваннях у дітей. Клінічна практика ерготерапії при розладах аутистичного спектру. Підсумкова оцінка формується з урахуванням результатів поточного контролю та заліку.

Abstract of the discipline. The discipline is aimed at the formation of general and professional competencies, defined by the educational and professional program, in particular the ability to solve complex specialized problems and practical problems related to the implementation of problem- and personality-oriented ergotherapy algorithms for the purpose of restoration / correction and adaptation of motor movements, and enhancing the social adaptation of children with organic nervous system lesions. Discipline - 7 ECTS credits. Main topics: Clinical practice of ergotherapy with premature infants. Clinical practice of ergotherapy in pediatric cerebral palsy. Clinical practice of ergotherapy in congenital brain anomalies in children. Clinical practice of ergotherapy for congenital spinal cord abnormalities in children. Clinical practice of ergotherapy of neuromuscular diseases in children. Clinical practice of ergotherapy in genetic diseases in children. Clinical practice of ergotherapy for autism spectrum disorders. The final assessment is based on the results of the current control and test.

Мета навчальної дисципліни – формування визначених освітньо-професійною програмою загальних та фахових компетентностей, зокрема здатності до вирішування складних спеціалізованих задач та практичних проблем, пов'язаних із реалізацією проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів ерготерапії з метою відновлення/корекції рухових та морфофункціональних можливостей, здоров'я, підвищення ступеня соціальної адаптації і, відповідно покращення якості життя дітей різного віку органічним ураженням нервової системи.

Перелік компетентностей, які формуються під час вивчення навчальної дисципліни відповідно до Стандарту другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація спеціалізації 227.2. Ерготерапія

Шифр	Компетентності
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК 01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу ЗК 02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. ЗК 03. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації. ЗК 04. Здатність виявляти та вирішувати проблеми. ЗК 05. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК 06. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети. ЗК 07. Здатність працювати автономно. ЗК 08. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності спеціальності (СК)	СК 01. Здатність визначати проблеми фізичної, когнітивної, психоемоційної, духовної сфер, обмеження заняттєвої участі пацієнта відповідно до Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ). СК 02. Здатність клінічно мислити, планувати терапію, застосовувати науково обґрунтовані засоби та методи доказової практики (Evidence-based practice), аналізувати та інтерпретувати результати, вносити корективи до розробленої програми ерготерапії чи компонентів індивідуального реабілітаційного плану. СК 03. Здатність ефективно спілкуватися з пацієнтом/клієнтом, його родиною й опікунами, формувати розуміння власних потреб пацієнта та шукати шляхи їх реалізації, розробляти та впроваджувати домашню програму терапії. СК 04. Здатність до роботи у реабілітаційній команді та міжособистісної взаємодії з представниками інших професійних груп різного рівня.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності. Спеціалізація 227.2 Ерготерапія (СКет)	СКет 01. Здатність застосовувати у практичній діяльності теорії та доказову базу щодо заняттєвої активності та заняттєвої участі пацієнта/клієнта, охоплюючи розуміння змісту, мети заняттєвої активності та її впливу на здоров'я і добробут людини, вміння оцінювати, аналізувати, адаптовувати заняттєву активність та застосовувати її у терапевтичний спосіб. СКет 03. Здатність визначати доцільність проведення заходів ерготерапії, здійснювати скринінг та клієнтоцентричне оцінювання окремої особи, групи людей, організацій чи популяцій, формулювати та документувати цілі програми ерготерапії або складових індивідуальної програми

реабілітації.

СКет 04. Здатність розвивати та/або відновлювати функції організму, які впливають на здоров'я та обмеження заняттєвої участі та/або збільшення заняттєвої участі пацієнта/клієнта шляхом адаптації заняттєвої активності.

СКет 05. Здатність підбирати та адаптовувати технічні та допоміжні засоби пересування та самообслуговування, призначати, моделювати, виготовляти індивідуальні ортези для відновлення функції верхньої кінцівки з метою розширення функціональної самостійності клієнта у побуті, участі у дозвіллі (грі) та продуктивній (навчальній) діяльності.

СКет 06. Здатність створювати та адаптувати безпечне і доступне середовище життєдіяльності клієнта, змінювати фактори фізичного та соціального середовища з метою збільшення функціональної незалежності клієнта.

СКет 07. Здатність аналізувати результати ерготерапевтичного втручання, коригувати програму, надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації та вчасно, професійно і конфіденційно заповнювати необхідну документацію стосовно скерування, обстеження, планування та оцінки результатів ерготерапевтичного втручання відповідно до вимог професійного середовища.

СКет 08. Здатність усвідомлювати сфери діяльності та межі професійної компетентності ерготерапевта, обґрунтовувати та пояснювати методи ерготерапевтичних втручань, за потребою скеровувати пацієнта/клієнта до фахівців інших спеціальностей.

СКет 09. Здатність формувати та підтримувати терапевтичні стосунки з пацієнтом/клієнтом, використовувати методики підвищення мотивації, демонструвати навички культурно-чутливого та ефективного спілкування.

СКет 10. Здатність виконувати обов'язки клінічного супервізора з ерготерапії.

СКет 11. Здатність співпрацювати з різними службами охорони здоров'я, соціальної політики і соціального захисту, пояснювати права осіб з обмеженнями життєдіяльності з метою збільшення заняттєвої участі та інтеграції пацієнта/клієнта у суспільство.

СКет 12. Здатність аналізувати та критично оцінювати нові теорії та технології ерготерапії, розробляти нові методи ерготерапії на основі даних сучасних клінічних досліджень, представляти ерготерапію у широкому академічному та науковому міждисциплінарному дискурсі.

Обсяг навчальної дисципліни – 7 кредитів ЄКТС, які розподіляються у годинах:

Форми навчання	Види навчальних занять				Самостійна робота	Разом
	лекції	лабораторні	практичні	семінарські		
Денна		0	0	0	210	210

Статус навчальної дисципліни: обов'язкова.

Передумови для вивчення навчальної дисципліни: успішне опанування такими навчальними дисциплінами:

на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти: «Нормальна анатомія людини», «Фізіологія рухової активності та патологічна фізіологія», «Біомеханіка та клінічна кінезіологія», «Основи медичних знань», «Основи практичної діяльності у фізичній терапії та ерготерапії (вступ до спеціальності)».

на другому (магістерському) рівні вищої освіти: «Клінічна практика ознайомча», «Ерготерапія в педіатрії».

Програма навчальної дисципліни.

Тематичний план навчальної дисципліни

Номер і назва теми	Кількість годин			
	денна форма навчання			
	усього	у тому числі		
л		п	с.р.	
Тема 1. Клінічна практика ерготерапії з недоношеними дітьми.	30			30
Тема 2. Клінічна практика ерготерапії при дитячому церебральному паралічі.	30			30
Тема 3. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях головного мозку у дітей.	30			30
Тема 4. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях спинного мозку у дітей.	30			30
Тема 5. Клінічна практика ерготерапії нервово-м'язових захворюваннях у дітей.	30			30
Тема 6. Клінічна практика ерготерапії при генетичних захворюваннях у дітей.	30			30

Тема 7. Клінічна практика ерготерапії при розладах аутистичного спектру.	30			30
Всього годин:	210			210

Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Клінічна практика ерготерапії з недоношеними дітьми.

Проведення оцінки застосовуючи клінічні шкали та тести для оцінки функціонального стану пацієнта з недоношеністю. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії.

Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів проведення ерготерапевтичного втручання в залежності від ступеня недоношеності.

Тема 2. Клінічна практика ерготерапії при дитячому церебральному паралічі.

Проведення ерготерапевтичної оцінки пацієнта: застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних порушень (рухових функцій координаційних рук, чутливості, когнітивного розвитку, тощо); постановка ерготерапевтичного плану занять, визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів в залежності від періоду і ступеня тяжкості захворювання та проведення ерготерапевтичних втручань. Ортезування кисті, підбір нейро-ортезів для дітей з неврологічною патологією.

Тема 3. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях головного мозку у дітей.

Класифікація аномалій розвитку головного мозку. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при даній патології. Постановка етапів ерготерапевтичного втручання відповідно до клінічної картини при вроджених аномаліях головного мозку у дітей: мікроцефалія, макроцефалія, гідроцефалія, аненцефалія, голопроенцефалія, краніостеноз.

Тема 4. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях спинного мозку у дітей.

Класифікація аномалій розвитку спинного мозку. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при даній патології. Постановка етапів ерготерапевтичного втручання відповідно до клінічної картини при вроджених аномаліях спинного мозку. Спинномозкова грижа.

Тема 5. Клінічна практика ерготерапії нервово-м'язових захворюваннях у дітей.

Застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних; постановка реабілітаційного діагнозу, визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів в залежності від періоду і ступеня тяжкості захворювання та проведення ерготерапевтичного втручання при: нейрогенній аміотрофії, проксимальній міопатії, міотонії, міостенії.

Тема 6. Клінічна практика ерготерапії при генетичних захворюваннях у дітей.

Проведення оцінки ерготерапевтом стану пацієнта: застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних порушень, навиків самообслуговування та соціальної функціональності. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії. Побудова плану ерготерапевтичного втручання для дітей з генетичними захворюваннями в залежності від клінічної картини та проявів патології.

Тема 7. Клінічна практика ерготерапії при розладах аутистичного спектру.

Проведення оцінки ерготерапевтом пацієнта з РАС: застосування шкал для оцінки рівня самообслуговування, соціальної функціональності, сенсорного сприйняття. Визначення довгострокових та короткострокових цілей відповідно до запиту пацієнта (батьків). Побудова алгоритму ерготерапевтичного втручання з урахуванням вікового періоду та ступеню розладів аутистичного спектру.

Завдання для самостійної роботи студентів

Номер і назва теми дисципліни	Номер і назва теми занять	Кількість годин
		Денна форма навчання
Тема 1. Клінічна практика ерготерапії з недоношеними дітьми.	1. Проведення оцінки застосовуючи клінічні шкали та тести для оцінки функціонального стану пацієнта з недоношеністю.	15
	2. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів проведення ерготерапевтичного втручання в залежності від ступеня недоношеності.	15
Тема 2. Клінічна практика ерготерапії при дитячому церебральному паралічі.	3. Проведення ерготерапевтичної оцінки пацієнта: застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних порушень (рухових функцій координаційних рук, чутливості, когнітивного розвитку, тощо); постановка ерготерапевтичного плану занять, визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії для дітей з ДЦП.	10

	4. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів в залежності від періоду і ступеня тяжкості захворювання та проведення ерготерапевтичних втручань для дітей з ДЦП.	10
	5. Ортезування кисті, підбір нейро-ортезів для дітей з неврологічною патологією.	10
Тема 3. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях головного мозку у дітей.	6. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при даній патології.	15
	7. Постановка етапів ерготерапевтичного втручання відповідно до клінічної картини при вроджених аномаліях головного мозку у дітей: мікроцефалія, макроцефалія, гідроцефалія, аненцефалія, голопроенцефалія, краніостеноз.	15
Тема 4. Клінічна практика ерготерапії при вроджених аномаліях спинного мозку у дітей.	8. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при даній патології. Постановка етапів ерготерапевтичного втручання відповідно до клінічної картини при вроджених аномаліях спинного мозку.	30
Тема 5. Клінічна практика ерготерапії нервово-м'язових захворюваннях у дітей.	9. Застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних; постановка реабілітаційного діагнозу, визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при нервово-м'язових захворюваннях у дітей.	15
	10. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів в залежності від періоду і ступеня тяжкості захворювання та проведення ерготерапевтичного втручання при: нейрогенній аміотрофії, проксимальній міопатії, міотонії, міостенії.	15
Тема 6. Клінічна практика ерготерапії при генетичних захворюваннях у дітей.	11. Проведення оцінки ерготерапевтом стану пацієнта: застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних порушень, навиків самообслуговування та соціальної функціональності. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при генетичних захворюваннях	15

	у дітей.	
	12. Побудова плану ерготерапевтичного втручання для дітей з генетичними захворюваннями в залежності від клінічної картини та проявів патології.	15
Тема 7. Клінічна практика ерготерапії при розладах аутистичного спектру.	13. Проведення оцінки ерготерапевтом пацієнта з РАС: застосування шкал для оцінки рівня самообслуговування, соціальної функціональності, сенсорного сприйняття. Визначення довгострокових та короткострокових цілей відповідно до запросу пацієнта (батьків).	15
	14. Побудова алгоритму ерготерапевтичного втручання з урахуванням вікового періоду та ступеню розладів аутистичного спектру.	15
Всього годин:		210

Очікувані результати навчання з дисципліни: отримання практичних умінь і навичок з організації та проведення ерготерапевтичних заходів та для відновлення/корекції рухових та морфофункціональних можливостей дітей з органічними ураженнями нервової системи на різних рівнях організації в провідних лікувально-профілактичних та оздоровчо-реабілітаційних закладах (лікарнях, госпіталах, диспансерах, санаторіях, реабілітаційних центрах) завдяки:

знанням: класифікації доменів Міжнародної класифікації функціонування (МКФ) та їх роль у ерготерапії; основних рухових та функціональних порушень систем при захворюваннях нервової системи; схеми дослідження пацієнтів за системою МКФ та їх взаємозв'язків; про принципи медичної, соціальної та біопсихосоціальної моделей обмеження життєдіяльності; особливості застосування профілактичних та терапевтичних заходів ерготерапії та їх вплив на стан здоров'я пацієнта/клієнта; про уміння та навички з організації, програмування, прийомів та технік, основних принципів застосування ерготерапії при ураженнях нервової системи у дітей.

умінням: проводити оцінку неврологічного стану пацієнта; збирати анамнез, опитуючи пацієнтів (членів його сім'ї, лікарів); проводити обстеження, обираючи адекватні методи обстеження (тести), які прийняті у ерготерапії, відповідно до стану пацієнта, враховуючи патологічні розлади органів та систем хворого чи особи з обмеженням життєдіяльності; проводити педагогічні спостереження, застосовуючи різноманітні вимірювання та оцінювальні шкали; проводити тестування рівня функціонування основних систем організму; планувати індивідуальну програму реабілітаційних заходів: аналізувати інформацію зібрану з медичних записів (у пацієнта, членів сім'ї, лікарів, фізичних терапевтів,

ерготерапевтів); виявляти основні проблеми та скласти реабілітаційний прогноз; визначати короткотермінові та довготермінові цілі; вибирати відповідні заходи ерготерапії, включаючи їх послідовність, частоту та тривалість; проводити ерготерапевтичні втручання (заходи), використовуючи терапевтичні вправи, метод сенсорної інтеграції, масаж рук, механотерапію, ерготерапевтичні маніпуляції по адаптації пацієнта; в процесі відновлення дисфункцій забезпечувати поточний та етапний контроль за станом пацієнта з оцінкою ефективності проведення ерготерапії й аналізом отриманих результатів; спостерігати за симптомами та реакцією пацієнта на ерготерапевтичне втручання; вносити корекцію у програму, враховуючи результати спостереження та повторні обстеження пацієнтів; надавати чіткі та стислі вказівки пацієнтам та членам сім'ї для заохочення та досягнення оптимального результату; надавати практичні рекомендації пацієнтові (членам сім'ї) щодо подальшого відновлення функцій, правильного поведіння (переміщення, адаптаційного обладнання).

Перелік програмних результатів навчання, яких досягають під час вивчення навчальної дисципліни відповідно до Стандарту другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 227 «Терапія та реабілітація», спеціалізація 227.2

Ерготерапія

Шифр	Програмні результати навчання
ПРет	<p>ПРет 03. Визначати доцільність проведення заходів ерготерапії та здійснювати клієнтоцентричне обстеження окремої особи, групи людей, організацій чи популяцій.</p> <p>ПРет 04. Оцінювати, розвивати та відновлювати функції і структури організму, які впливають на заняттєву участь пацієнта/клієнта у сферах продуктивної діяльності, дозвілля та самообслуговування.</p> <p>ПРет 05. Формулювати та документувати цілі і результати програми ерготерапії або складових індивідуальної програми реабілітації у співпраці з пацієнтом/клієнтом, пояснювати методи ерготерапевтичних втручань.</p> <p>ПРет 06. Розробляти, проводити та коригувати програми ерготерапії або складові індивідуальної програми реабілітації на основі аналізу результатів ерготерапевтичного обстеження та/або втручання у співпраці з пацієнтом/клієнтом та надавати рекомендації стосовно продовження реабілітації.</p> <p>ПРет 07. Оцінювати, адаптувати та модифікувати вплив середовища життєдіяльності людини на її заняттєву активність.</p> <p>ПРет 08. Формувати та підтримувати терапевтичні стосунки з пацієнтом/клієнтом та його родиною та іншими причетними сторонами.</p> <p>ПРет 09. Усвідомлювати та дотримуватися етичних аспектів професійної діяльності ерготерапевта.</p> <p>ПРет 10. Ефективно співпрацювати з усіма членами мультидисциплінарної реабілітаційної команди та іншими фахівцями</p>

	сфер охорони здоров'я, освіти та соціальної політики, залучених до надання послуг пацієнтам/клієнтам. ПРет 11. Планувати і виконувати наукові і прикладні дослідження у сфері ерготерапії, висувати і перевіряти гіпотези, обирати методики та інструменти досліджень, аналізувати їх результати, обґрунтовувати висновки.
--	---

Порядок оцінювання результатів навчання з дисципліни

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни формується з урахуванням результатів поточного контролю та заліку.

Протягом семестру здобувач вищої освіти може отримати максимальну кількість балів – 100 як суму балів за результатами поточного контролю під час проходження практики. Використовуються такі форми поточного контролю та розподіл балів, які може отримати студент за тему:

Номер і назва теми занять	Засоби оцінювання	Кількість балів за тему
1. Проведення оцінки застосовуючи клінічні шкали та тести для оцінки функціонального стану пацієнта з недоношеністю.	Освоєння практичних навичок.	5
2. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів проведення ерготерапевтичного втручання в залежності від ступеня недоношеності.	Освоєння практичних навичок.	5
3. Проведення ерготерапевтичної оцінки пацієнта: застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних порушень (рухових функцій координаційних рук, чутливості, когнітивного розвитку, тощо); постановка ерготерапевтичного плану занять, визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії для дітей з ДЦП.	Експрес-контроль. Освоєння практичних навичок.	5 5
4. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів в залежності від періоду і ступеня тяжкості захворювання та проведення ерготерапевтичних втручань для дітей з ДЦП.	Освоєння практичних навичок.	10
5. Ортезування кисті, підбір нейро-ортезів для дітей з неврологічною патологією.	Освоєння практичних навичок.	5
6. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при	Освоєння практичних	5

вроджених аномаліях головного мозку.	навичок.	
7. Постановка етапів ерготерапевтичного втручання відповідно до клінічної картини при вроджених аномаліях головного мозку у дітей: мікроцефалія, макроцефалія, гідроцефалія, аненцефалія, голопроенцефалія, краніостеноз.	Освоєння практичних навичок.	5
8. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при вроджених аномаліях спинного мозку. Постановка етапів ерготерапевтичного втручання відповідно до клінічної картини при вроджених аномаліях спинного мозку.	Освоєння практичних навичок.	5
9. Застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних; постановка реабілітаційного діагнозу, визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії при нервово-м'язових захворюваннях у дітей.	Освоєння практичних навичок.	5
10. Планування проблемно- та особистісно-орієнтованих алгоритмів в залежності від періоду і ступеня тяжкості захворювання та проведення ерготерапевтичного втручання при: нейрогенній аміотрофії, проксимальній міопатії, міотонії, міостенії.	Експрес-контроль. Освоєння практичних навичок.	5 5
11. Проведення оцінки ерготерапевтом стану пацієнта: застосування клінічних шкал/тестів для оцінки функціональних порушень, навиків самообслуговування та соціальної функціональності. Визначення довгострокових і короткострокових цілей ерготерапії у дітей з генетичними захворюваннями.	Освоєння практичних навичок.	10
12. Побудова плану ерготерапевтичного втручання для дітей з генетичними захворюваннями в залежності від клінічної картини та проявів патології.	Освоєння практичних навичок.	5
13. Проведення оцінки ерготерапевтом пацієнта з РАС: застосування шкал для оцінки рівня самообслуговування, соціальної функціональності, сенсорного сприйняття. Визначення довгострокових та короткострокових цілей відповідно до запиту пацієнта (батьків).	Освоєння практичних навичок.	10

14. Побудова алгоритму ерготерапевтичного втручання з урахуванням вікового періоду та ступеню розладів аутистичного спектру.	Експрес-контроль.	10
Усього:		100

Викладач (супервізор) знайомить здобувачів вищої освіти з відповідними завданнями для самостійної роботи та темами.

Перед початком проходження практики науково-педагогічний працівник ознайомлює здобувачів вищої освіти із формами поточного контролю, які будуть застосовуватись, і кількістю балів, які вони можуть отримати.

Здобувач вищої освіти, який протягом семестру отримав менше 34 балів, до заліку не допускається, і може в установленому порядку пройти повторне вивчення цієї дисципліни.

Залік проводиться у порядку, визначеному у Положенні про організацію освітнього процесу в університеті.

Рекомендовані джерела інформації:

Основна література:

1. Case-Smith, J., Clifford O'Brien. J. Occupational Therapy for children and adolescents. Elsevier. 2015.
2. Edward A. S. Duncan. Foundations for Practice in Occupational Therapy. Sixth edition. 2020.
3. Palisano RJ, Avery L, Gorter JW, Galuppi B, McCoy SW. Stability of the Gross Motor Function Classification System, Manual Ability Classification System, and Communication Function Classification System. Dev Med Child Neurol. 2018 Oct;60(10):1026-32.
4. Case-Smith J., O'Brien J. Occupational Therapy for Children and Adolescents. 8th ed. St. Louis: Elsevier; 2019. 984 p.
5. Bowyer P., Hanft D. Pediatric Occupational Therapy Handbook: A Guide to Diagnoses and Evidence-Based Interventions. St. Louis: Elsevier; 2015. 544 p.
6. Parham L. D., Fazio L. S. Play in Occupational Therapy for Children. 2nd ed. St. Louis: Elsevier; 2017. 400 p.
7. Biel L. Sensory Processing Challenges: Effective Clinical Work with Kids & Teens. New York: W.W. Norton & Company; 2016. 464 p.
8. Rodger S., Kennedy-Behr A. Occupation-Centred Practice with Children: A Practical Guide for Occupational Therapists. 2nd ed. Wilmington: Wiley-Blackwell; 2020. 336 p.

Додаткова література:

1. Мартинюк ВЮ, редактор. Основи соціальної педіатрії. Навчально методичний посібник. Т.1. 2016. 480с.
2. Мартинюк ВЮ, редактор. Основи соціальної педіатрії. Навчально методичний посібник. Т.2. 2016. 480с.
3. Case-Smith J, Clifford O'Brien. J. Occupational Therapy for children and adolescents. Elsevier. 2015

4. Piscitelli D, Ferrarello F, Ugolini A, Verola S, Pellicciari, L. Measurement properties of the Gross Motor Function Classification System, Gross Motor Function Classification System-Expanded & Revised, Manual Ability Classification System, and Communication Function Classification System in cerebral palsy: a systematic review with meta-analysis. *Dev Med Child Neurol.* 2021;63:1251-61.

5. Baranello G, Signorini S, Tinelli F, Guzzetta A, Pagliano E, Rossi A, Foscan M, Tramacere I, Romeo DMM, Ricci D; VFCS Study Group. Visual Function Classification System for children with cerebral palsy: development and validation. *Dev Med Child Neurol.* 2020 Jan;62(1):104-110.

Електронні ресурси:

1. British Journal of Occupational Therapy. [Internet]. Available at: <https://journals.sagepub.com>
2. Hindawi Occupational Therapy International [Internet]. Available at: <https://www.hindawi.com>
3. The American Journal of Occupational Therapy. [Internet]. Available at: <https://ajot.aota.org/>